

Barcelona, 2 d'abril de 2009

ANY II. núm.

27

A punt de viure la Setmana Santa

La Setmana Santa està a punt d'obrir les seves portes i iniciar les celebracions que menen la litúrgia cristiana al seu punt culminant: la passió, mort i resurrecció de Jesús.

La creu no representa un enaltiment del dolor i de la sofrança, sinó el signe que, en Jesús, expressa la radicalitat a l'obediència al Pare: anunciar la Bona Notícia a tothom (filiació divina i fraternitat humana), malgrat l'oposició dels poders civils i religiosos del seu temps, que van optar per eliminar-lo perquè posava en qüestió els seus interessos i les seves ànsies de poder. Bona Pasqua!

La nova estructura de la CONFER complica la vida de les zones

Renovar-se o morir. Això és el que diu la saviesa popular amb justa raó. Tot ens que tingui vida va renovant-se, va buscant com adaptar-se millor a l'entorn perquè aquest l'ajudi a créixer, a millorar. Crec que per aquí es va orientar el treball de CONFER quan es va decidir iniciar el procés PENSAR CONFER. S'ha buscat una millor resposta a la realitat concreta que es viu a les «regionals» i «diocesanes».

Des de la nostra realitat (a l'URC no existeixen les «diocesanes»), és una mica difícil valorar si les conclusions a les quals sembla que es va arribant milloren o no milloren l'estructura actual de CONFER. En la nostra reflexió sobre aquest tema sí que hi ha un pressupòsit del qual sempre partim i que hem compartit quan ha estat el moment de fer-ho: caminar envers la diversitat, que cada realitat es pugui organitzar de la manera que millor li sembli per animar la vida religiosa de la seva zona. Allà on les «diocesanes» funcionin i funcionin bé, cal fer-les desaparèixer? Es poden convertir en «zones»?

Els Estatuts de CONFER haurien de contemplar la diversitat com una riquesa i això és el que en alguna ocasió hem vist que no s'ha assolit gaire bé. Per què cal modificar el que funciona bé?

Des de l'URC no acabem de veure que la nova estructura de CONFER agilitzi la vida de les zones, sinó que, en alguns punts, creiem que la complica o, almenys, fa que totes les zones hagin de respondre a un únic patró que no sempre se sent com el millor per donar vida, per donar una millor resposta a les necessitats concretes de cada lloc.

Ma. Cristina Martínez, stj
Presidenta de l'URC

Article publicat a *Notícies CONFER*, núm. 13, febrer de 2009, p. 11

La vida religiosa en la societat de la informació

La CONFER organitza la X Trobada Nacional de Responsables d'Informació dels Instituts Religiosos amb el títol *La vida religiosa en la societat de la informació*, que tindrà lloc a Madrid, a la seu de CONFER (Avda. Alfonso XIII, 97) els dies 8, 9 i 10 de maig.

Algunes conferències:

- *Desafíos para la Iglesia en el contexto de la era digital, como nueva frontera de misión*
- *La Vida Religiosa, profecía en la nueva sociedad de la información*
- *Aportaciones de la Vida Religiosa al mundo de la comunicación*
- *Posibilidades y desafíos para la misión de la Vida Religiosa en el contexto de la era digital*
- *La Vida Religiosa y su imagen en los medios. Elementos de interés para la sociedad de la información*
- *La información religiosa en la sociedad actual: Iglesia y Vida Religiosa*

Es pot consultar el programa complet a www.confer.es

Inauguració del Jubileu: 400 anys de la fundació de Maria Ward

L'Institut de la Benaurada Verge Maria i la Congregació de Jesús tenen el plaer de convidar-vos a l'Eucaristia d'obertura del Jubileu, amb motiu dels 400 anys de la fundació de Maria Ward, que presidirà el cardenal arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach i que celebrarem a la Basílica de Santa Maria del Mar el dia 25 d'abril a 2/4 de 8 del vespre.
Us hi esperem!

Col·legi Benaurada Verge Maria. Barcelona
Escola Maria Ward. Badalona
www.maryward400.blogspot.com
A/e: maryward400@gmail.com

Solidaris amb els més vulnerables encara que la Llei ho prohibeixi

Comunicat de la **Plataforma d'Entitats cristianes amb els Immigrants** sobre l'Avantprojecte de Llei Orgànica sobre Drets i Llibertats dels Estrangers a Espanya. Les Entitats continuaran essent solidàries amb els més vulnerables encara que la Llei ho prohibeixi

**Plataforma
d'entitats cristianes
amb els immigrants**

Davant l'aprovació per part del Govern d'un projecte de Reforma de la Llei sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya (Llei d'Estrangeria), les entitats cristianes sotasignats volen unir les seves veus i fer públic el seu rebuig a alguns articles d'aquest text.

Un cop més, les propostes legislatives enfoquen el tema de les migracions com un àmbit a regular amb normes restrictives i sancionadores. Obliden novament que els immigrants són persones, amb somnis, amb il·lusions i amb famílies que en depenen. Que han estat i poden seguir essent font de riquesa per al nostre país, tant humanament com cultural i econòmica.

Més concretament, ens preocupen greument aquests aspectes del text:

1. Risc que aflorin actituds de xenofòbia. L'avantprojecte de Llei es debat en el context d'una crisi financera i econòmica de gravíssimes repercussions socials i laborals que està afectant ja de ple els sectors més vulnerables. En aquest context, en les capes més febles de la societat, l'equilibri social és fràgil. I hi ha el risc que aflorin actituds de xenofòbia i racisme. És oportú aquest moment per retallar encara més els «drets» de la població immigrada? D'assenyalar-la un cop més com a estrangera? Quants anys han de passar per tal que la persona que prové d'un altre país sigui ciutadana de ple dret?

2. Allargament del període màxim d'internament. És precisament sobre la condició d'immigració irregular que l'avantprojecte de Llei pretén donar un nou gir, en la línia de duresa que Espanya ha decidit adoptar a instàncies europees. Recordem que, amb motiu del debat, el juny de 2008, sobre la directiva europea de retorn d'immigrants, les esglésies i entitats cristianes europees ja van mostrar «la seva profunda preocupació pel creixent ús de la detenció administrativa d'immigrants (fins a 18 mesos d'internament) a l'espera de ser expulsats, en molts països d'Europa». Ara, a l'Estat espanyol, l'Avantprojecte de Llei recull aquest augment (en passar de 40 dies a 60) i amplia els supòsits d'internament, limitant així el dret fonamental a la llibertat i vulnerant la Declaració Universal dels Drets Humans (art. 13).

3. Prohibició i penalització de la solidaritat humana. A més, introdueix un element greu —i èticament inadmissible— en castigar l'ajuda humanitària (moralment legítima, cristianament imprescindible) que particulars o entitats prestin a una persona immigrada en situació irregular i sense recursos. Les nostres entitats i moltes altres atenen cada dia centenars de persones en aquesta situació. També castiga l'empadronament d'un estranger en un domicili no habitual. Constatem que aquesta situació es dona freqüentment en persones sense llar, forçades a tenir una adreça si volen ser considerades ciutadanes a efectes administratius.

4. Restriccions al dret a viure en família. Constatem que l'enduriment que planteja l'avantprojecte de Llei Orgànica d'Estrangeria no es limita només a l'àmbit sancionador, sinó que va més enllà i afecta facetes tan fonamentals per a les persones com és el dret a reagrupar els propis pares, que a partir d'ara hauran de tenir més de 65 anys. La reagrupació només es podrà fer si el fill porta més de 5 anys de residència regular a Espanya, quan la normativa europea estableix que al fill no se li podran exigir més de 2 anys de residència regular.

5. Limitacions al dret a l'educació. D'altra banda, tot i que, en alguns aspectes, aquest avantprojecte millora el contingut de la Llei actual, arran de les diverses sentències del Tribunal Constitucional que van declarar inconstitucional alguns dels seus articles, no incorpora correctament el que ha dit l'Alt Tribunal sobre determinats drets de tots els immigrants, com és el d'educació, que l'Avantprojecte limita a tots els menors de 18 anys i als majors d'aquesta edat que tinguin residència regular a Espanya.

6. Tracte incorrecte als menors d'edat. Aquest avantprojecte també ignora tota la legislació, nacional i internacional, referent als infants, i considera els menors immigrants no acompanyats estrangers, molt per sobre de la seva condició de menors, que, segons sentències del Tribunal Constitucional, és la que ha de prevaler. A més, el projecte no

estableix les mesures necessàries per tal que els menors estrangers disposin d'una adequada defensa i representació legal per tal de vetllar pels seus interessos en tots els procediments administratius i davant dels tribunals.

En conseqüència, les entitats cristianes que acollim persones procedents de països estrangers rebutgem sense pal·liatius els articles citats d'aquest avantprojecte i manifestem que no acatarem unes normes que contradiguin principis ètics fonamentals o que vulnerin els drets humans reconeguts en el Dret Internacional i en la nostra pròpia Constitució.

Barcelona, 20 de març de 2009

La Plataforma està formada per les entitats següents:

ACO, ASSOCIACIÓN SOCIAL ESTE-OESTE, CÀRITAS, CINTRA-BENALLAR, CONVIVIM, CRISTIANISME I JUSTÍCIA, CRISTIANS PEL SOCIALISME, DELEGACIÓ DE PASTORAL OBRERA DE BARCELONA, DELEGACIÓ DE PASTORAL SOCIAL DE BARCELONA, EKUMENE, FUNDACIÓ ESCOLA CRISTIANA, FUNDACIÓ MIGRA-STUDIUM, GOAC-HOAC, GRUP DE JURISTES RODA VENTURA, JOC, JUSTÍCIA I PAU, INTERCULTURALITAT I CONVIVÈNCIA, PARRÒQUIA DE SANTA MARIA DEL PI, PASTORAL AMB IMMIGRANTS (PAI), RELIGIOSES EN BARRIS, UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA (URC) i BAYT-AL-THAQAFÀ.

«La cultura i la fe es besen»

Aquests passats dies 20 i 21 de març, a Barcelona, l'URC ha aixoplugat les XVIII Jornades de Pastoral Educativa, segones a Catalunya. Es tracta d'una iniciativa formativa de la FERE a tot l'Estat. Cada any s'escull una temàtica per reflexionar que pugui ser presentada i motivada per sis ponents. La cultura dialoga, es troba, enraona amb la fe, festeja, es besa, va de bracet. I a la inversa. Amb aquest *leitmotiv*, hem fet una mirada a les possibilitats de trobada de la cultura i la fe des dels espais on

la gent del nostre temps es mou i desenvolupa les seves diverses vides, en especial, les generacions joves. Es tracta dels nous areòpags on, com Pau a l'inici, podem anar a trobar els joves i compartir, a manera de proposta, la nostra visió creient de la realitat. La nit, el consum, les relacions, la solidaritat... han estat espais representats, reviscuts, en els quals la imatge des del cinema, o la paraula des de la literatura, o la mateixa música, en boca dels cantautors, han possibilitat el bes de confiança entre la fe i la cultura, entre les conviccions creients i el cultiu de les persones i les societats. Una mirada cap a la multiculturalitat com a riquesa i oportunitat ha servit per desfer malentesos, per assegurar trobades possibles, per acollir diversitats en els entorns escolars i més enllà, de manera que tots i totes en puguem sortir transformats. Com cada any, aquesta trobada ha possibilitat l'escolta de noves visions, la conversa de passadissos i descansos, la salutació de persones que estem caminant juntes per diversos itineraris i un mateix camí, el de fer possible el futur dels més joves, infants i adolescents. Com cada any, hem pogut conèixer de prop l'esforç que fan les editorials que creen materials per a les escoles per donar resposta a la mateixa inquietud que s'ha tractat a les Jornades: com fer de la cultura i la fe un camí transitable per a la nostra pastoral educativa. Com cada any, les petites estones de pregària i l'eucaristia del dissabte han estat espais de respiració, de sensibilitat, de simbolisme i de presència de l'Esperit enmig nostre. Com cada any, som enviats i enviades a fer possible la presència del Déu de la Vida anunciat i mostrat per Jesús el nazarè. Aquest any, amb la proximitat dels dies de Pasqua i vivint aquest camí que ens hi condueix, les Jornades han estat un punt d'inflexió, de festa, de celebració entorn de l'evangeli fet cançó, fet paraula, fet gest, fet imatge, fet, al cap i a la fi, bellesa propera, senzilla, primordial.

PARAULES DE CLOENDA

M. Cristina Martínez, presidenta de l'URC

Estem arribant al final de les Jornades.

Voldria, en primer lloc, agrair al Departament de Pastoral de FERE-CECA, a la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, a la Secretaria de l'URC i a les Dominiques de l'Ensenyament haver fet possible aquestes Jornades.

És evident que una tasca inacabable i apassionant per a

l'Església és la d'evangelitzar les noves cultures que s'han anat succeint al llarg del temps.

La UNESCO defineix la cultura com «el conjunt de trets distintius, tant espirituals com materials, intel·lectuals i afectius, que caracteritzen una societat o un grup social. Inclou, a més de les arts i les lletres, els estils de vida, els trets fonamentals de la persona humana, els sistemes de valors, les tradicions i les creences».

La nostra és una societat multicultural i, en aquest sentit, no podem parlar d'uns únics trets que conformen la nostra cultura. Aquests són molts i molt diversos. N'hi ha tants com cultures que conviuen a les nostres terres.

Al llarg d'aquests dos dies, se'ns ha parlat d'un Déu sense fronteres, d'un Déu que està present en el nostre món amb una presència amagada en molts moments. Hem fet un recorregut pels nous areòpags pastorals on hem d'estar presents.

Què ens diu tot això? Doncs que no hi ha cap cultura construïda, ja acabada, i que no hi ha un únic lloc de presència de Déu. La cultura és una realitat dinàmica, que té, podem dir, vida pròpia. I Déu és un Déu imprevisible. El seu alè bufa quan i on Ell vol. Ens deia Tusta Aguilar: «Déu no està adscrit a cap context cultural». És una sort! Està en totes les cultures i podem no trobar-lo en cap. A nosaltres, què se'ns demana? No deixar de buscar, d'obrir camins, d'estar presents en la nostra cultura de forma activa.

L'home sempre ha tingut necessitat de Déu per explicar-se a si mateix. I la cultura també necessita de Déu, necessita de la fe per fer l'home més home.

L'autèntica evangelització és portar la força de l'evangeli al pensament, als models de vida... és fer arribar l'evangeli, la bona notícia a les persones i al seu ambient sociocultural, que les configura. I per això hem d'estar oberts, molt oberts i receptius per poder reconèixer les petjades de Déu en tota expressió cultural, en la literatura, en la música, en el cinema... tal com ens han comunicat en aquestes jornades.

Aquest matí, mentre esperava que comencés l'ordenació del nou bisbe auxiliar de Barcelona, parlava amb el secretari de l'URC del desenvolupament d'aquestes jornades, de

la necessitat de l'autèntic diàleg fe-cultura. El nostre diàleg s'ha centrat en la imatge de la paràbola evangèlica de la llavor que cau en bona terra. La llavor és la fe, l'evangeli, la Paraula de Déu, la bona notícia que el món necessita, espera i cerca de vegades en mig de molta foscor o, si més no, de

boira. La cultura és la bona terra que la llavor necessita per donar fruit. Si la llavor en caure no troba una terra preparada, és impossible que fructifiqui.

I en aquest sentit un àmbit que jo diria que no només és important, sinó quasi imprescindible per crear cultura: l'escola. És l'escola la que dóna elements a l'infant, al jove per construir-se com a persona. És a l'escola on s'entra en contacte amb els valors de la nostra tradició i de les tradicions d'altres persones que conviuen amb nosaltres, el lloc d'«obligada trobada plural, de cruïlla de cultures, l'àmbit de socialització», com ens ha dit Tusta Aguilar. Potser podríem incloure l'escola en la llista de nous areòpags que ens ha comentat Juan Carlos García, no per ser «nou», sinó perquè és un dels que tenim al nostre abast, un areòpag significatiu, un camí molt transitible!

Des de l'escola, i des dels altres areòpags, continuem treballant per fer possible que realment la cultura i la fe es besin.

I per acabar, GRÀCIES a tots per la vostra participació. Gràcies als ponents per compartir els seus pensaments, les seves experiències i els seus somnis. De ben segur que ens han animat a tots a ser millors *pastoralistes*.

I com hem sentit cantar fa pocs moments a Rafa Sánchez i Carolina Muñoz: ¡A CREER en el MAÑANA!, que, sens dubte, serà una mica millor que el nostre avui si tots ens comprometem ja des d'ara en la seva construcció.

Fins a l'any vinent!

600 anys de l'abadia de Montserrat

El dia 10 de març ha fet sis segles de la constitució del monestir en abadia. Va ser el 1409 quan la comunitat de Montserrat, que era una casa dependent de Ripoll —el cenobi fundador, el 1025—, va rebre el rang d'abadia per part de Benet XIII, l'anomenat Papa Lluna. El P. Abat de Montserrat assegura que, igual com ara fa 600 anys, «l'autonomia del nostre monestir és una mostra de confiança i un repte: mostra de confiança per part de l'Església i dels superiors monàstics en el camí que recorre la comunitat montserratina; repte per a nosaltres per tal de ser fidels a la nostra vocació, a la confiança que ens fa l'Església i al servei del Poble de Déu, particularment dels pelegrins que pugen a venerar Santa Maria». Ara, sis cents anys després, segons afegeix el P. Josep M. Soler, «Montserrat és fruit de la tradició benedictina rebuda de Ripoll, de l'autonomia que li va ser concedida ara fa sis segles, dels pelegrins d'arreu i de l'Església i el Poble catalans que han contribuït a donar-li una fisonomia pròpia a redós de la Mare de Déu».

Gna. Lucía Caram, Memorial Joan XXIII per la pau

El Memorial Joan XXIII, que des de fa més de 40 anys reconeix la tasca en favor de la pau de persones i entitats, entre les quals hi ha el Concili de Joves de Taizé, Pere Casaldàliga o Helder Câmara, ha recaigut, en aquesta ocasió en la Gna. Lucía Caram, monja argentina de 42 anys resident a Manresa, promotora del diàleg interreligiós i fundadora de SOS Tucumán, fundació que promou l'ajuda i la solidaritat amb diferents pobles d'Amèrica Llatina. Aquesta monja contemplativa s'ha convertit en promotora del diàleg interreligiós i de la convivència, especialment amb el món de l'Islam. Des del Monestir de Santa Clara a Manresa està duent a terme una incansable tasca en favor de la pau a través d'una sèrie de trobades i oracions.

Les Germanes de la Sagrada Família, 125 anys de presència a Andorra

Enguany se celebra el 150 aniversari de la Fundació de la Congregació de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell.

És un esdeveniment que cal celebrar, és una oportunitat per donar a conèixer la vida de la Mare Janer i la congregació que va fundar. També és un any d'acció de gràcies pel do del carisma atorgat a Anna Maria Janer, viu al llarg d'aquest temps a través dels col·legis, hospitals i residències d'avis de la congregació i pel do de tantes germanes i laics que viuen aquest carisma.

Al llarg de l'any hi ha preparades una sèrie d'activitats amb el lema *Compromís i Servei*, dos valors que Anna Maria Janer va viure i que avui ens toca a nosaltres:

- Setmana de la Mare Janer. Data: del 11 al 15 de maig
- Trobada de monitors i antics monitors. Data: 30 de novembre de 2008. Lloc: Cervera
- Aplec Sagrada Família. Data: 16 i 17 de maig de 2009. Lloc: La Seu d'Urgell

Xarxes Solidàries

S'han reunit l'1 d'abril, a la seu de l'URC, la Fundació Internacional de Solidaritat (Companyia de Maria), Fundació Proide (Germans de la Salle) Fundació Enric d'Ossó (Companyia Santa Teresa de Jesús), Fundació Taller de Solidaritat (Serventes de Sant Josep), Karit, Solidaris per la Pau (Carmelites), Sant Josep de Girona (Religioses de Sant Josep de Girona), SED, Solidaritat, Educació, Desenvolupament (Germans Maristes), Siempre Adelante (Concepcionistes) i el secretari general de l'URC.

Xarxes Solidàries és la versió catalana de Redes i està oberta a totes les ONG, fundacions i entitats de solidaritat internacional vinculades a instituts religiosos de l'URC. En aquesta reunió, s'ha avançat en la definició d'un projecte solidari conjunt al continent africà.

Calendari mes d'abril

- 14 Comissió Permanent URC
- 12 La Pasqua del Senyor
- 20 Vocalia de Pastoral Juvenil Vocacional

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC i director del CEVRE	sec.urc@confer.es
Noemí Pujol	Secretaria de l'URC i del CEVRE	urc.info@gmail.com
	Informatiu <i>Horeb</i>	horeb.urc@gmail.com

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 · Fax 93 412 38 82
Secretari general: sec.urc@confer.es / Secretaria: urc.info@gmail.com / Informatiu: horeb.urc@gmail.com
<http://urc.confer.es>